

شیخ بهایی

شیخ بهاءالدین محمد بن حسین عاملی معروف به شیخ بهایی دانشمند به نام دوره ی صفویه است . اصل وی از جبل عامل شام بود .

شیخ بهایی در سال 953 هجری در بعلبک لبنان ولادت یافته و در سن هفت سالگی به همراه پدر خویش به ایران هجرت کرده است . او عمده ی عمر فعالش در زمان سلطنت شاه عباس اول صفوی (996-1035ق) در ایران خصوصاً شهر اصفهان سپری کرده است .

بهاءالدین محمد ده ساله بود که پدرش عزالدین حسین عاملی از بزرگان علمای شام به سوی ایران رهسپار گردید و چون به قزوین رسیدند و آن شهر را مرکز دانشمندی شیعه یافتند ، در آن سکنی گزیدند و بهاءالدین به شاگردی پدر و دیگر دانشمندان آن عصر مشغول گردید .

مرگ این عارف بزرگ و دانشمند را به سال 1030 تا 1031 هجری در پایان هشتاد و هفتمین سال حیاتش ذکر کرده اند . وی شهر اصفهان روی در نقاب خاک کشید و مریدان پیکر او را با شکوهی که شایسته شأن او بود ، به مشهد بردند و در جوار حرم هشتمین امام شیعیان به خاک سپردند .

شیخ بهایی مردی بود که از تظاهر و فخر فروشی نفرت داشت و این خود انگیزه ای برای اشتهار خالص شیخ بود. شیخ بهایی به تایید و تصدیق اکثر محققین و مستشرقین، نادر روزگار و یکی از مردان یگانه ی دانش و ادب ایران بود که پرورش یافته ی فرهنگ آن عصر این مرزو بوم و از بهترین نمایندگان معارف ایران در قرن دهم و یازدهم هجری قمری بوده است.

نخستین شاهکار مهندسی شیخ بهایی طومار تقسیم آب زاینده رود بود که در آن، آب زاینده رود برای محله ها و باغات شهر اصفهان تقسیم شد. در نتیجه ی این طرح، اختلاف چندین ساله ی این منطقه بر سر آب که همیشه با نزاع و خونریزی همراه بود پایان یافت.

شیخ بهایی شاگردانی تربیت نموده که به نوبه ی خود از بزرگترین مفاخر علم و ادب ایران بوده اند مانند فیلسوف و حکیم الهی ملاصدرای شیرازی و ملاحسن حنیفی کاشانی و عده ای دیگر که در فلسفه و حکمت الهی و فقه و اصول و ریاضی و نجوم سرآمد بوده و ستارگان درخشانی در آسمان علم و ادب ایران گردیدند که نه تنها ایران، بلکه عالم اسلام به وجود آنان افتخار میکند.

از کتب و آثار بزرگ علمی و ادبی شیخ بهائی علاوه بر غزلیات و رباعیات دو
مثنوی به نام های مثنوی «نان و حلوا» و «شیر و شکر» میباشد و آثار علمی او
عبارتند از «جامع عباسی»، «کشکول»، «بحر الحساب» «مفتاح الفلاح
والاربعینو شرع القلاف»، «اسرار البلاغه والوجیزه» سایر تألیفات شیخ بهایی
که بالغ بر هشتاد و هشت کتاب و رساله می شود همواره کتب مورد نیاز طالبات
علم و ادب بوده است .

مقبره ی عالم بزرگ شیعی عصر صفوی ، بهاءالدین محمد عاملی معروف به شیخ
بهایی ، تشکیل رواقی مستقل را در مجموعه ی حرم حضرت رضا علیه السلام
داده است .

مدرس شیخ و مقبره ی وی در گوشه جنوب غربی صحن نو (آزادی) و شرق
حرم مطهر حضرت امام رضا علیه السلام واقع است .

در عرف مردم ایران ، شیخ بهایی به مهارت در ریاضی ، معماری و مهندسی
معروف بوده و هنوز هم به همین صفت معروف است ، چنانکه معماری مسجد امام
اصفهان و مهندسی حصار نجف را به او نسبت میدهند و نیز شاخصی برای تعیین
اوقات شبانه روز از روی سایه ی آفتاب یا به اصطلاح فنی ، ساعت آفتاب یا

صفحه ی آفتاب و یا ساعت ظلّی در مغرب مسجد امام (مسجد شاه سابق)

در اصفهان هست که میگویند وی ساخته است .

در احاطه ی وی در مهندسی مساحی تردید نیست و بهترین نمونه که هنوز

در میان است ، نخست آب زاینده رود به محلات اصفهان و قرای مجاور رودخانه

است که معروف است هیئتی در آن زمان از جانب شاه عباس به ریاست شیخ

بهایی مأمور شده و ترتیب بسیار دقیق و درستی با منتهای عدالت ودقت علمی در

باب حق آب هرده و آبادی و محله و بردن آب و ساختن مادیها داده اند که هنوز

به همان ترتیب معمول است و اصل طومار آن در اصفهان هست.

دیگر از کارهای علمی که به بهایی نسبت میدهند طرح ریزی کاریز نجف آباد

اصفهان است که به نام قنات زرین کمر ، یکی از بزرگترین کاریزهای ایران

است و از مظهر قنات تا انتهای آبخور آن 9 فرسنگ است و به 11 جوی بسیار

بزرگ تقسیم میشوند و طرح ریزی این کاریز را نیز از مرحوم بهائی میدانند .

دیگر از کارهای شیخ بهایی تعیین سمت قبله ی مسجد امام به مقیاس چهل درجه

ی انحراف غربی از نقطه ی جنوب و خاتمه دادن به یک سلسله اختلاف نظر بود

که مفتیان ابتدای عهد صفوی راجع به تشخیص قبله ی عراقین در مدت یک قرن
ونیم اختلاف داشته اند .

یکی دیگر از کارهای شگفت که به بهائی نسبت میدهند ، ساختمان گلخن گرمابه
ای که هنوز در اصفهان مانده وبه حمام شیخ بهائی یا حمام شیخ معروف است
وآن حمام در میان مسجد جامع وهارونیه دربازار کهنه ، نزدیک بقعه ی معروف
به درب امام واقع است ومردم اصفهان از دیرباز همواره عقیده داشته اند که
گلخن ان گرمابه را بهائی چنان ساخته که با شمعی گرم میشد ودرزیر پاتیل
گلخن فضای تهی تعبیه کرده و شمعی افروخته در میان آن گذاشته وآن فضا را
بسته بود وشمع تا مدتهای مدید همچنان میسوخت و آب حمام بدان وسیله گرم
میشدوخود گفته بود که اگر روزی آن فضا را بشکافند ، شمع خاموش خواهد
شد و گلخن از کار می افتد وچون پس از مدتی به تعمیر گرمابه پرداختند وآن
محوطه را شکافتند فوراً شمع خاموش شد ودیگر از آن پس نتوانستند بسازند .
همچنین طراحی منارجنبان اصفهان که هم اکنون نیز پابرجاست به اونسبت داده
میشود .

<http://www.jokerkhob.blogfa.com/>
<http://www.bartarinblog.blogfa.com/>